

BRODER

JESUS.....

Af Kai Kjær-Hansen

I Det nye Testamente (NT) leder vi forgæves efter en bekendelse som f.eks. denne: »Jeg tror, at Jesus Kristus er vor broder.« En tidlig kristen bekendelse har derimod lydt: »Jeg tror, at Jesus Kristus er Guds Søn« (Ap. G. 8,37).

Kristologiske betegnelser som f.eks. »Kristus« (Messias), »Guds Søn«, »Herren« — for nu bare at nævne nogle få — var vigtige betegnelser brugt om Jesus i den første generation af kristentroens historie. Sådan bør de også være for os. På sin vis kan man godt følge et optællings-princip: Vi tæller *antallet* af de gange, en kristologisk højhedsbetegnelse bruges om Jesus i NT og indretter os herefter, når vi skal præsentere Jesus.

Følger vi denne fremgangsmåde, sikrer og garderer vi os. Men samtidig går vi glip af en rigdom og variation, som de første Jesus-troende jøder gjorde brug af, når de præsenterede Jesus. Hertil kommer, at vi rent faktisk *ikke* følger et optællings-princip, når vi hyppigt bruger ordet »Frelser« om Jesus. Vel findes »Frelser« anvendt om Jesus i NT, men ikke nær så hyppigt, som vi bruger det. Verbet »at frelse« bruges derimod hyppigt i NT, hvilket er en af grundene til, at vi ikke behøver at undskylde os, når vi

siger: »Jeg tror, at Jesus er min/vor Frelser.«

De »små« og de »store«

Blandt teologer tales der ofte om »store« og »små« højhedsbetegnelser brugt om Jesus i NT. De »små« er dem, der ikke forekommer hyppigt. Men »små« betegnelser og navne kan udmærket give udtryk for en stor åndelig virkelighed. Navnet »Immanuel« er f.eks. kun brugt én gang i NT om Jesus — men det udtrykker så sandeligt noget stort (Matt. 1,23).

Det er næsten på samme måde, som når vi taler om de »store« og de »små« profeter. Vi holder ikke op med at læse de »små«, bare fordi der er nogle »store«. De »små« havde et relevant budskab at bringe, lige så vigtigt som de »store«. De »små« profeter er jo i sidste instans kun »små« i betydningen af, at de ikke har efterladt sig »store« skrifter, dvs. tykke bogruller. Når vi altså taler om »små« og »store« profeter, er det ikke et udtryk for deres budskabs kvalitet, men kvantiteten af deres efterladte produktion.

Hvad angår *kvantitet* hører broder-betegnelsen brugt om Jesus til de »små« betegnelser i NT. Men i *kvalitet* indeholder det en »stor« rigdom.

Ordet broder (brødre)

I Det gamle Testamente (GT) har ordet broder (brødre) forskellige betydninger. Det betegner »*biologiske*« brødre, som har samme forældre. Det kan udvides til at betegne mennesker af samme *slægt*, samme *folk*, samme *tro*. I GT er en broder en med-israelit eller en med-jøde, der har del i udvælgelsen af Israel, tilhører pagtsfolket med de privilegier, lidelser og forpligtelser, som det nu indebærer.

Israels folk, det udvalgte folk, består altså af brødre af samme tro. Denne opfattelse af ordet førte de første jødekristne med sig over i den kristne kirke. I NT findes der adskillige eksempler på, at ordet broder (brødre) betegner en *medkristen*, uanset om denne er af jødisk eller hedensk herkomst. Jesus-troende jøder har med andre ord fået nye *trobrødre* i de hedningekristne.

I NT opfattes de Jesus-troende som et *broderskab*. De er i familie med hinanden med de forpligtelser og glæder og den trøst og »sikkerhed«, som det nu indebærer. At mange andre også opfatter sig som et broderskab skal ikke forhindre, at vi som troende plejer og uddyber vort broderskab i Kristus. I forbifarten kan nævnes, at medlemmer af f.eks. Motorcykelklubben Hells Angels kalder hinanden »brødre«.

*Elmelunde-krucifixet fra ca. 1350
skildrer den lidende Jesus i al sin gru*

Hvem kan kalde Jesus for sin broder?

Når ordet broder har de nævnte betydninger, kan ikke alle med lige stor ret kalde Jesus for deres broder. Et par eksempler fra NT:

Kun Jesu biologiske brødre — og søstre — kunne kalde Ham broder i betydningen: biologisk broder. Jesu familie kunne gøre det i betydningen: samme slægt. Jøderne kunne gøre det i betydningen: samme folk. Når ordet broder opfattes som landsmand eller person af samme folk, kan kristne af hedensk herkomst *ikke* kalde Jesus for »vor broder«. Det kan derimod jøder — uanset om de tror på Ham som Messias eller ej.

Denne iagttagelse skal fastholde erindringen hos os om, at Jesus — Guds Søn — »ifølge sin kødelige herkomst er født af Davids slægt,« som Paulus siger det (Rom. 1,3).

Et vigtig Skriftord

I 5. Mos. 18,15 står der: »Herren din Gud vil lade en profet som mig fremstå af din midte, af dine brødre; ham skal I høre på.« To steder i Apostlenes Gerninger citeres dette skriftord, dels af Peter i hans tale i Salomos søjlegang (Ap. G. 3,22), og dels af Stefanus i hans forsvarstale (Ap. G. 7,37). Det er uden tvivl en

gammel jødekrysten tradition, vi her stifter bekendtskab med. I Jesus var opfyldelsen kommet af de ord, Moses havde sagt. Jesus var »profeten« af »dine brødre«, dvs. af Israel. Derfor kan Peter sige: »... Ham skal I høre på i alt, hvad Han taler til jer« (Ap. G. 3,22).

På en speciel måde er Jesus

jødernes broder. Men Han er også *vor* broder, som vi nu skal se.

Guds Søn - vor broder

Selv om der ikke findes en *bekendelse* i NT, der lyder: »Jeg tror, at Jesus Kristus er vor broder,« kommer vi alligevel tæt på *sagen*, når vi koncentrerer opmærksomheden om betegnelsen *Guds Søn*.

I NT fremstilles Jesus som den *lydige Søn*. Da Han fristes i ørkenen til at være den ulydige Søn, forbliver Han lydig. Ja, Han er lydig til døden på et kors (Fil. 2,8). Dermed er Han fremstillet som modsætning til os, der — sammen med Israel — er de ulydige børn. Han er den *enestående Guds Søn*.

Paulus taler i Romerbrevet, kapitel 8, om, at Gud ikke sparede sin egen Søn, men gav Ham hen for os alle, og fortsætter: »Hvor skulle Han kunne andet end skænke os alt med Ham?« (v. 32). Hvad er dette »alt«? Det er *barnekår* hos Gud. Det betyder, at vi *sammen med Jesus* må kalde Gud »Abba« — sådan som Jesus gjorde det (v. 15-16).

I troen på Jesus, Guds Søn, får Guds sønner og børn barnekår *sammen med Ham*. Alt så er vi Jesu brødre!

Fortsættes side 19

Broder Jesus

Fortsat
fra side 5

Det er heller ikke en fremmed tanke for Paulus. I samme kapitel skriver han: »Thi dem, Han (Gud) forud har kendt, dem har Han også forudbestemt til at blive Hans Søns billede lige, så Han (Jesus) kan være den førstefødte blandt mange *brødre*« (Rom. 8,29).

I troen på Jesus — Guds Søn — bliver vi Guds sønner og døtre og får skænket *alt* med Ham, der er blevet vor broder. Jesu *sande* brødre er alle, der tror på Ham, uanset om de er jøder eller hedninger.

Jesus sagde

Den opstandne Jesus kaldte sine disciple for brødre. Til kvinden ved graven sagde Han: »Men gå til mine *brødre* og sig til dem: Jeg er faret op til min Fader og jeres Fader, til min Gud og jeres Gud« (Joh. 20,17).

Ja, netop! »Min Fader og jeres Fader.« Hermed siges, at

Hans forhold til Faderen er af enestående karakter, men også, at vi *sammen med Ham* må kalde den almægtige Gud for vor Fader.

Jesus havde tidligere sagt: »Thi enhver, der gør min himmelske Faders vilje, Han er min broder og min søster og min moder« (Matt. 12,50).

Når Jesus kan sige det til sine disciple, må Hans disciple til alle tider også kunne kalde Ham for deres *broder*. Det er ikke småting, vi arver sammen med denne vor store broder.

Hebræerbrevets forfatter siger

»Thi det er en kendt sag, at vor Herre oprandt af Juda stamme« (Hebr. 7,14). Han siger også, at Jesus ikke skammer sig ved at kalde dem *brødre* (Hebr. 2,11). Og han fortsætter: »Thi det er jo ikke engle, Han (Jesus) tager sig af, det er Abrahams slægt, Han

tager sig af. Derfor måtte Han i ét og alt blive *sine brødre* lig, for at Han i sin tjeneste for Gud kunne blive en barmhjertig og trofast ypperstepræst til at sone folkets synder« (Hebr. 2,16-17).

Derfor siger vi

Hvis Jesus ikke levede for sit folk og sine brødre, og hvis Jesus ikke opstod for sit folk og sine brødre, kan der overhovedet ikke tales om, at Han levede for os og døde og opstod for os.

Det var nemlig, da Han døde for sine kødelige brødre — sit folk — at folkeslagene fik del i Hans frelse og barnekår hos Gud. Det var hverken i Washington, Moskva, Peking eller København, at »Guds nåde blev åbenbaret til frelse for alle mennesker« (Tit. 2,11). Det var i Israel, at Israels Gud gjorde det.

Tro mig! Det var ikke en gang i Fredericia, selv om IM-huset ligger på *Kors-kær*-vej!